

човѣкъ съ характеръ. Той си показва характера, той е казалъ на Христа: „Ако всички. се отрекатъ отъ тебе, азъ нѣма да се отрека.“ Бѣше скриль своя страхъ, но, като го хванаха слугитѣ, каза истината: „Не го познавамъ.“ Да бѣ казалъ въ врѣмето на Христа истината, но той я скри, и Христосъ, като го погледналъ, казалъ му: „Петре, азъ те изпитахъ.“

Сега ще приведа единъ силенъ аргументъ, такъвъ аргументъ, толкова силенъ, че всинца ви ще сломи. Като бомба ще го хвърля.

Завеждатъ младата невѣста въ църква, свещеникътъ се изправя, кумоветѣ и всички други сж тамъ, и я питатъ: „Ти вземашъ ли този мъжъ? — Да, казва тя, вземамъ го и съ него ще дѣля радости и скърби, само съ него ще живѣя и за него ще умра. — Много добръ.“ На мъжа и на него казватъ: „Ти вземашъ ли тази невѣста? — За радъ нея ще умра“. И свещеникътъ каже: „Хайде, свърши се работата.“ Кажете ми сега, дайте ми доказателства: колко отъ тия обѣщания въ църквата сж изпълнени? Като хванатъ Петра тамъ, при огъня и му рекатъ: „И ти си отъ неговитѣ ученици.“ — „Да, не, всичко може, но азъ съмъ точно като васъ.“ Защо ставатъ тия недоразумѣния?—Защото ние не изказваме самата истина. Да направя тази моя мисль по-ясна. Ако ти умаловажишъ своя противникъ, излагашъ се на опасность, а ако ти излъжешъ приятеля си, осквернявашъ своята свѣсть. Но ти ще признаешъ факта въ себе си, тъй както е. Огъньтъ е накладенъ, трѣбва да признаешъ факта, че е студено. Ние трѣбва да признаемъ живота такъвъ, какъвто го намираме.

Защо е Петъръ тамъ? — Иска да види, какво ще стане съ Исуса, съ неговия Учителъ. Защо е тамъ? — Той казва: „Три години проповѣдва, очаквахъ да стане царъ на Израиля, а мене да направи пръвъ министъръ, а сега го виждамъ вързанъ...“ Мисльта му е много права, той бѣ хитъръ, но не мъдъръ като Соломона. „Ти трѣбваше да избе-